

Zima

1. Zima trka že na vrata,
mraz na nas pritisnil bo,
sonce sije na nebu mrko,
sneg pobelil je zemljo.
2. Hladni vzhodni veter piha,
zmrzal in sneg se ne topi,
mraz okoli ničle niha,
v dolini megla se drži.
3. Še ena zimska je nadloga,
ki nas kar naprej teži:
manjka drv, ni premoga –
to dnevne hude so skrbi.
4. Pozimi smuča se mladina,
s športom si telo krepí;
planine, hribi – njih svežina
nove daje jim moči.
5. Dedek, babica pri peči
stare grejeta kosti;
prišli časi so boleči,
izhoda pa nobenga ni!

Šofer

1. Res ni lahko bit šofer,
na cesti varen ni nikjer;
ni podnev, ponoč ugnana
v prometu cesta tlakovana.
2. Motorji, avti, tovornjaki
na poti so ob uri vsaki;
napačna vožnja, z njo nesreča
na cesti iz dneva v dan se veča.
3. Da boš šofer v možganih zbran,
ko boš sedel za volan,
da previdno, brez napak,
upošteval boš prometni znak.
4. Če alkohol deluje v glavi,
se vozit avta ne pripravi;
čaka takrat te na cest
smrt gotova – al arest.
5. V gostilni pijača zaužita,
za voglom, pa policija skrita;
če v roke te dobi, ne laži,
po pravici se izkaži.
6. Drag bo špas, ne bo zastonj,
če boš pihal v balon;
iz žepa vlekel boš stotake
in mislil na prometne znake.
7. Ne prehitevaj brez potrebe,
da varješ potnike in sebe;
če preveč se ne mudi,
drži desne se strani.
8. Prometna milica – organ
je na pohodu dan na dan;
naj voz pravilno svojo smer,
pa naj bo mlad al star šofer.
9. Prometni zakon zdaj je tak,
šofer naj ga upošteva vsak;
ne bo ga nikdar pekla vest,
da smrt povzročil je na cest.

Vdova

1. Kaj mi, vdova, je storiti,
ne smem se v drugo poročiti;
mož mi je umrl mlad,
poln upov, poln nad.
2. Me potrla žalost je globoka,
zapustil si mi dva otroka;
srce mi je polno bolečin,
na tebe pa je drag spomin.
3. Gledam svet in premišlujem,
s solzami v očeh zdihujem:
»Moja sreča, kam si šla,
ko ne vidim več moža?«
4. Vdova bom ostala sama,
za otroka skrbna mama,
to srce mi narekuje,
ki z usodo se bojuje.